Centra integracji społecznej, kluby integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej, warsztaty terapii zajęciowej w 2025 r.

26.11.2026 r.

⇧6,6%

wzrost r/r liczby odbiorców usług CIS, ZAZ i WTZ

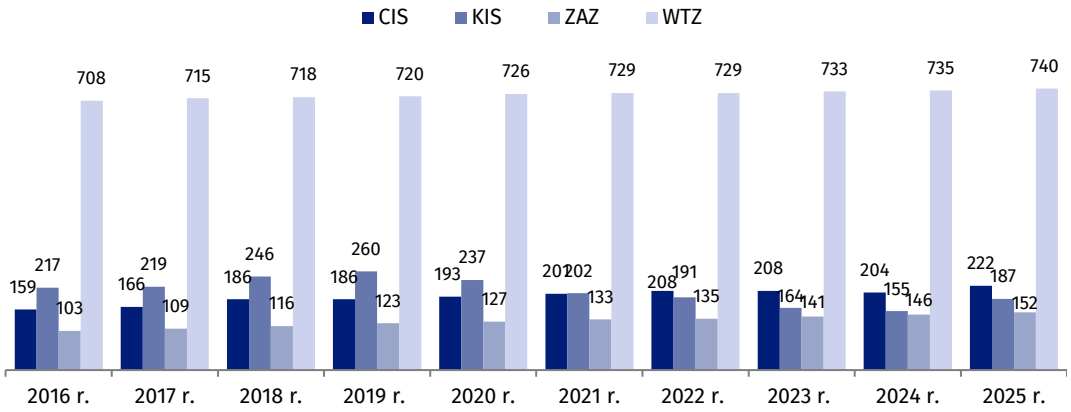
W 2025 r. działalność prowadziło 1301 jednostek reintegracji społeczno-zawodowej, tj. o 61 więcej niż w 2024 r. oraz o 114 więcej niż w 2016 r.

W ciągu 2025 r. z usług reintegracji społeczno-zawodowej świadczonych przez centra integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej i warsztaty terapii zajęciowej skorzystało 54,2 tys. osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, tj. o 6,6% więcej niż w 2024 roku. Natomiast w latach 2016-2025 nastąpił w tym zakresie wzrost o 32,0%.

Aktywne jednostki reintegracji społeczno-zawodowej

W 2025 r. aktywnych było 1301 jednostek reintegracji społeczno-zawodowej, o 61 więcej niż w roku wcześniejszym (o 4,9%). Tak jak w 2024 r., działalność prowadziły głównie jednostki nakierowane na aktywizację osób z niepełnosprawnościami – 740 warsztatów terapii zajęciowej (WTZ) i 152 zakłady aktywności zawodowej (ZAZ). Wśród placówek świadczących usługi również dla osób z innych grup zagrożonych wykluczeniem społecznym działały 222 centra integracji społecznej (CIS) i 187 klubów integracji społecznej (KIS).

Wykres 1. Liczba aktywnych jednostek reintegracji społeczno-zawodowej w latach 2016-2025

Od 2016 r. liczba aktywnych jednostek reintegracyjnych zwiększyła się o 114 jednostek, tj. o 9,6%. Liczba zakładów aktywności zawodowej zwiększyła się prawie o połowę (47,6%), centrów integracji społecznej wzrosła o 39,6%, a warsztatów terapii zajęciowej o 4,5%. Jednocześnie liczba klubów integracji społecznej zmniejszyła o 13,8%. Liczebność ZAZ i WTZ przez cały analizowany okres rok do roku wzrastała. Centra integracji społecznej stawały się również coraz liczniejsze, z wyjątkiem przejściowego spadku w 2024 r. Liczba KIS natomiast rosła w latach 2016-2019, a następnie spadała w latach 2020-2024. W 2025 r. zaobserwowano ponowny wzrost liczby KIS do 187 jednostek.

W porównaniu z 2016 r. liczba jednostek reintegracji społeczno-zawodowej zwiększyła się o 9,6%.

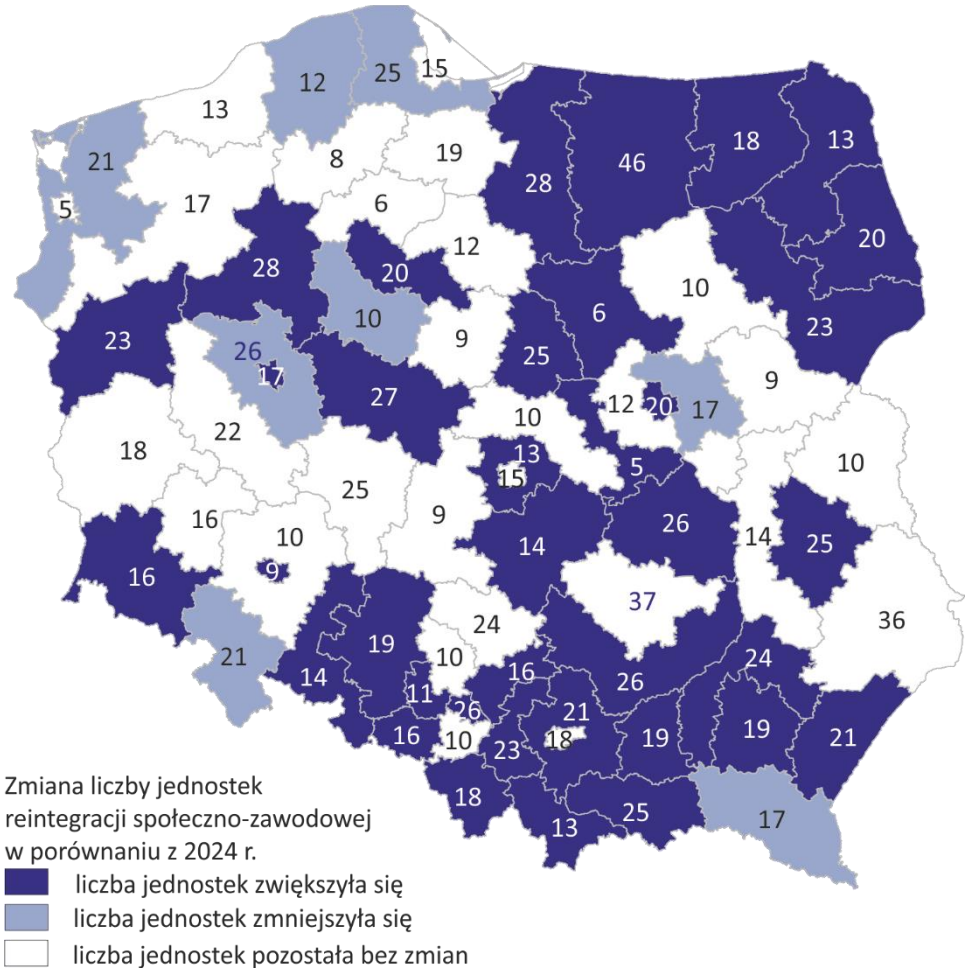
Organizatorem większości jednostek reintegracji społeczno-zawodowej były organizacje pozarządowe (stowarzyszenia, fundacje oraz społeczne podmioty wyznaniowe), które prowadziły 898 aktywnych jednostek (69,0%) w 2025 r.

Najwięcej jednostek reintegracji społeczno-zawodowej w 2025 r. zlokalizowanych było w województwie wielkopolskim – 145 jednostek (11,1%). Wysoki udział podmiotów występował też w województwach śląskim (131 jednostek, tj. 10,1%), mazowieckim (130 jednostek, tj. 10,0%) i małopolskim (119 jednostki, tj. 9,1%).

W Polsce w 2025 r. w przeliczeniu na 100 tys. ludności funkcjonowało 3,5 placówki reintegracyjnej. Analogicznie jak w 2024 r. najwyższą wartość wskaźnik ten przyjął w województwie warmińsko-mazurskim – 6,9 jednostki na 100 tys. ludności, a najniższą – w województwie mazowieckim – 2,4 placówki na 100 tys. ludności.

Największą liczbą placówek świadczących usługi reintegracji społeczno-zawodowej, podobnie jak w 2024 r., wyróżniały się podregiony: olsztyński (46 z największym przyrostem, o 9 jednostek), kielecki (37) oraz chełmsko-zamojski (36). W stosunku do 2024 r. w ponad połowie, tj. 37 z 73 podregionów, liczba placówek zwiększyła się. Poza olsztyńskim największe przyrosty odnotowały podregiony: łomżyński (o 6 jednostek), przemyski i suwalski (po 4 jednostki), katowicki i elbląski (po 3 jednostki). W 28 podregionach liczba placówek nie zmieniła się, a tylko w 8 podregionach – zmniejszyła. Największy spadek o 3 jednostki odnotowano w podregionie wałbrzyskim.

Mapa 1. Jednostki reintegracji społeczno-zawodowej według podregionów w 2025 r.

Beneficjentami usług integracyjnych świadczonych w 2025 r. przez CIS, ZAZ i WTZ było 54,2 tys. osób. W stosunku do 2024 r. liczba odbiorców usług tych placówek wzrosła o 6,6%, tj. o 3,4 tys. osób. Biorąc pod uwagę typ placówki, w jakiej prowadzono integrację społeczno-zawodową, największą grupę beneficjentów, podobnie jak w przypadku liczby placówek, stanowili uczestnicy WTZ (55,0%), następnie - uczestnicy zajęć w CIS (29,9%), a najmniejszą - osoby z orzeczeniem o niepełnosprawności zatrudnione w ZAZ (15,1%).

W 2025 r. w relacji do 2024 r. zwiększyła się o 3,4 tys. osób liczba odbiorców usług integracji społeczno-zawodowej świadczonych przez CIS, ZAZ oraz WTZ.

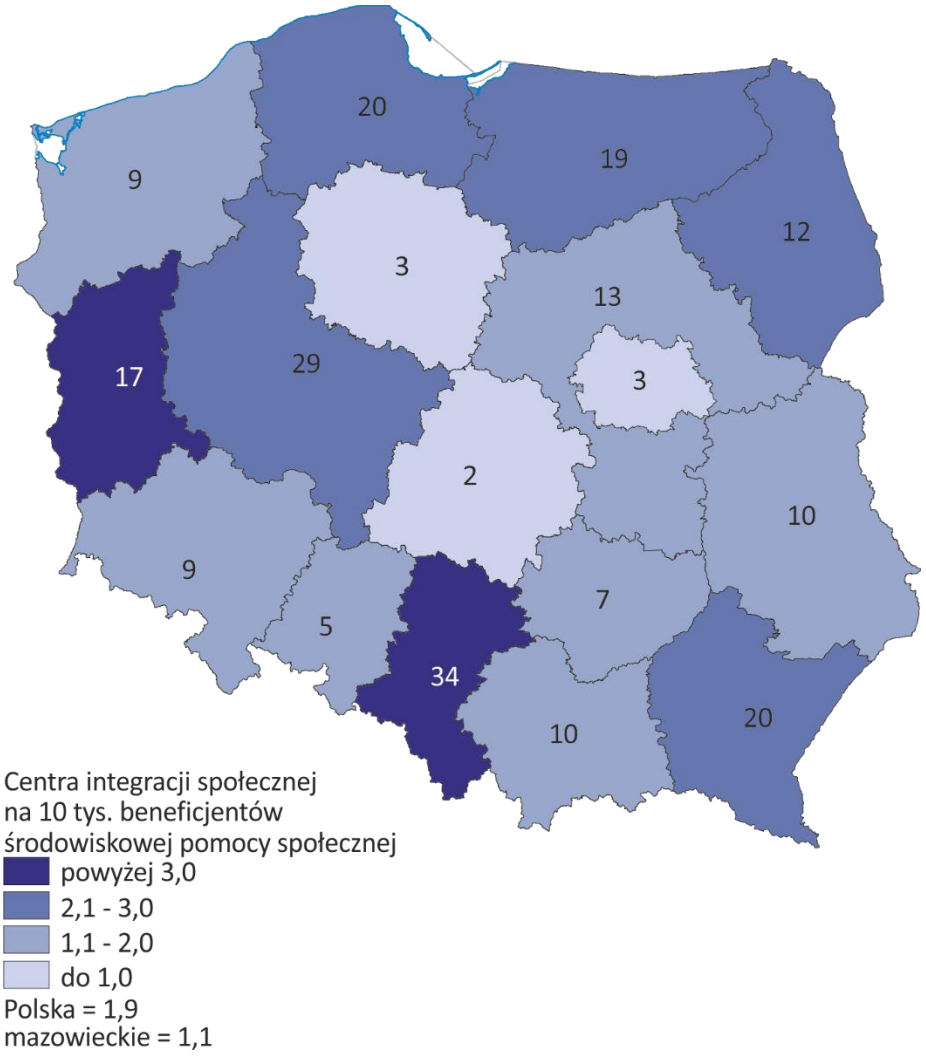
Centra integracji społecznej

W 2025 r. w Polsce działały 222 centra integracji społecznej. W stosunku do 2024 r. liczba ta zwiększyła się o 18 jednostek (8,8%). W 2025 r. prawie 2/3 centrów integracji społecznej prowadzonych było przez organizacje pozarządowe (146 jednostek, tj. 65,7%). Jednostki samorządu terytorialnego, głównie gminy, prowadziły 61 centrów integracji społecznej (27,5%), a 13 aktywnych CIS działało przy spółdzielniach socjalnych (5,9%). Dwa centra integracji społecznej prowadzone były przez spółki.

W 2025 r. było 222 aktywnych CIS, które świadczyły usługi integracji społeczno-zawodowej dla 16,2 tys. uczestników.

Najwięcej CIS miało swoje siedziby w województwach: śląskim (34 jednostki, tj. 15,3%), wielkopolskim (30 jednostek, tj. 13,1%) oraz pomorskim i podkarpackim (po 20 jednostek, tj. 9,0%). Najwyższe nasycenie placówkami CIS w stosunku do beneficjentów środowiskowej pomocy społecznej odnotowano w województwie lubuskim, gdzie na 10 tys. osób korzystających z tego typu pomocy społecznej[1] przypadało 4,8 CIS, podczas gdy przeciętnie w kraju jest to ok. 2,5-krotnie mniej – 1,9 jednostki.

Mapa 2. Centra integracji społecznej według województw i regionów w 2025 r.

W 2025 r. w prowadzonych przez CIS zajęciach uczestniczyło 16,2 tys. osób z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym[2]. W porównaniu do 2024 r. liczba uczestników wzrosła o 15,8% (w 2024 r. było to 14,0 tys. osób). W 2025 r. przeciętnie na jeden CIS przypadało 73 uczestników, podczas gdy w 2024 r. - 69 osób.

Najczęściej uczestnikami zajęć z zakresu integracji społecznej i zawodowej, według deklaracji CIS, były osoby, których główną przesłanką zagrożenia wykluczeniem społecznym było

[1] W 2025 r. rzeczywista liczba osób korzystających ze środowiskowej pomocy społecznej wyniosła 1177,1 tys. Rzeczywista liczba osób korzystających ze środowiskowej pomocy społecznej oznacza korzystających wykazanych tylko raz, niezależnie od liczby i rodzaju przyznanych świadczeń i usług.
[2] Liczba i struktura uczestników CIS liczona tylko dla tych CIS, które złożyły sprawozdanie z działalności.

długotrwałe bezrobocie – stanowiły one 32,3% wszystkich odbiorców usług świadczonych przez CIS. Udział tej grupy zmniejszył się o 0,3 p. proc. w porównaniu z 2024 r. W dalszej kolejności ze wsparcia CIS korzystały osoby uzależnione od alkoholu lub środków psychoaktywnych (15,3%) oraz z orzeczeniem o niepełnosprawności (10,1%). Z kolei niewielki udział wśród beneficjentów CIS miały osoby, dla których jako główną przesłankę wykluczenia wskazywano bezdomność (4,7%) lub chorobę psychiczną (2,6%).

Łączny koszt prowadzenia centrów integracji społecznej w 2025 r. wyniósł 435,6 mln zł. Średnio na jeden aktywnie działający CIS kwota kosztów wynosiła 2,0 mln zł rocznie.

Kluby integracji społecznej

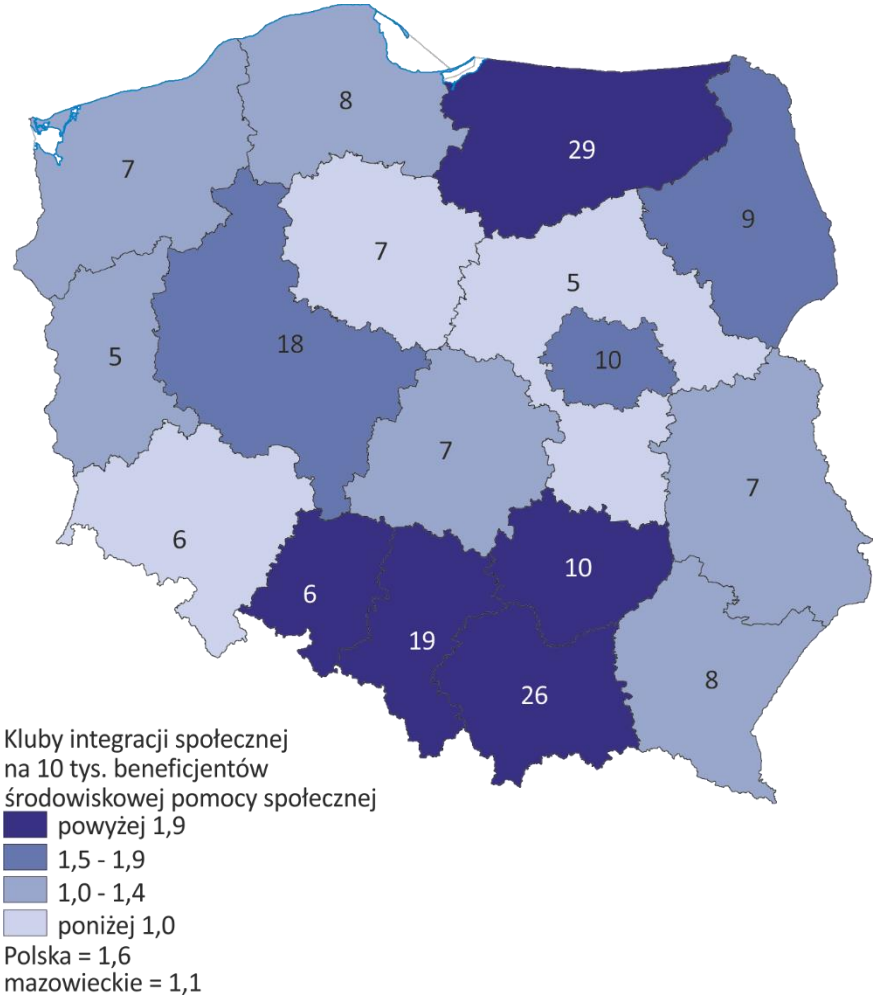
W 2025 r. działało 187 KIS. Ponad 2/3 z nich prowadziły jednostki samorządu terytorialnego.

W 2025 r. w Polsce działało 187 klubów integracji społecznej. Liczba aktywnych KIS zwiększyła się o 32 jednostki (20,6%) w porównaniu z 2024 r. Stanowiło to odwrócenie tendencji spadkowej z lat 2019-2024.

Kluby integracji społecznej, jako jedyny rodzaj jednostek reintegracji społeczno-zawodowej, w zdecydowanej większości (125 jednostek, tj. 66,9%) prowadzone były przez jednostki samorządu terytorialnego lub podległe im jednostki organizacyjne, takie jak np. ośrodki pomocy społecznej. Pozostałe kluby integracji społecznej prowadzone były przez organizacje pozarządowe (56 jednostek, tj. 29,9%) oraz spółdzielnie socjalne (6 jednostek, tj. 3,2%).

Na 10 tys. osób korzystających ze środowiskowej pomocy społecznej przypadało w 2025 r. 1,6 jednostki tego rodzaju. Współczynnik ten najwyższą wartość przyjmował w województwie warmińsko-mazurskim (4,0 jednostki).

Mapa 3. Kluby integracji społecznej według województw i regionów w 2025 r.

Najwięcej KIS miało swoje siedziby w województwach: warmińsko-mazurskim (29 jednostek, tj. 15,5%), małopolskim (26 jednostek, tj. 13,9%) oraz śląskim (19 jednostek, tj. 10,2%). W stosunku do 2024 r. najwięcej klubów integracji społecznej przybyło z kolei w województwie warmińsko-mazurskim (10 jednostek), podlaskim (8 jednostek) oraz małopolskim (7 jednostek). Jedynie w województwach podkarpackim oraz świętokrzyskim odnotowano spadek liczby KIS (po 1 jednostce mniej niż w 2024 r.).

W 2025 r. w klubach integracji społecznej zajęcia rozpoczęło 8,8 tys., a ukończyło 6,0 tys. osób (średnio 32 osoby na klub).

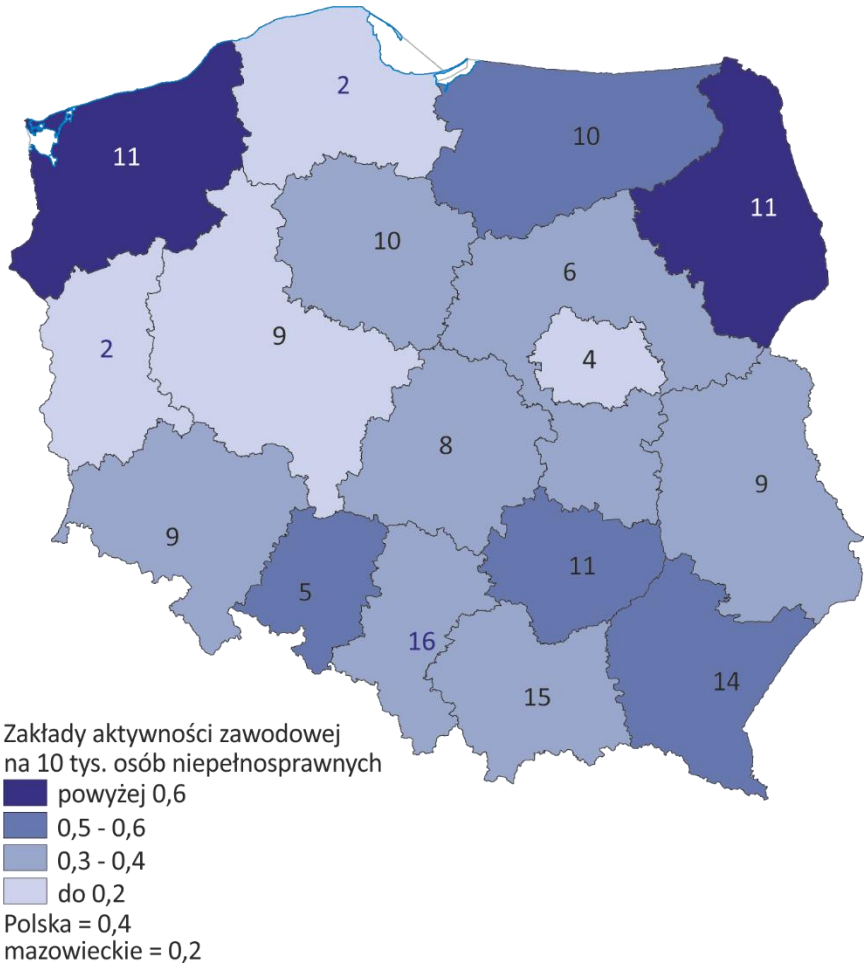
Zakłady aktywności zawodowej

W 2025 r. funkcjonowało 152 ZAZ, które zatrudniały łącznie 8,2 tys. osób z orzeczeniem o niepełnosprawności.

Na koniec 2025 r. na terenie kraju działały 152 zakłady aktywności zawodowej. Liczba ZAZ w porównaniu z 2024 r. wzrosła o 6 jednostek.

W 2025 r. większość ZAZ (94 jednostki, tj. 61,8%) było prowadzonych przez organizacje pozarządowe. W przypadku 52 zakładów (34,3%) organem prowadzącym były jednostki samorządu terytorialnego (gminy lub powiaty). Pozostałe ZAZ utworzyły spółdzielnie socjalne (4 jednostki; 2,6%) bądź spółki (2 podmioty; 1,3%).

Mapa 4. Zakłady aktywności zawodowej według województw i regionów w 2025 r.

Najliczniej ZAZ występowały w województwie śląskim (16 jednostek, tj. 10,5%), małopolskim (15 jednostek, tj. 9,9%) oraz podkarpackim (14 jednostek, tj. 9,2%). Wzrost liczby zakładów odnotowano w pięciu województwach - podkarpackim, gdzie utworzono 2 nowe jednostki oraz zachodnio-pomorskim, kujawsko-pomorskim, podlaskim i świętokrzyskim, gdzie powstało po 1 ZAZ. Najwyższe nasycenie placówkami ZAZ odnotowano w województwie podlaskim i zachodniopomorskim – odpowiednio 0,9 i 0,7 jednostki na 10 tys. osób z niepełnosprawnościami[3], podczas gdy przeciętnie w kraju jest to 0,4 jednostki.

Na koniec 2025 r. we wszystkich zakładach aktywności zawodowej zatrudnionych było łącznie ponad 10,6 tys. osób. W porównaniu z 2024 r. łączne zatrudnienie w ZAZ zwiększyło się o 8,7%, czyli więcej niż przyrosła liczba jednostek (4,1%), co przekłada się na zwiększenie średniego zatrudnienia przypadającego na jednostkę o 4,4% (ze średnio 67 do 70 osób).

[3] W dniu 31 grudnia 2025 r. w Polsce było 4,1 mln osób, które posiadały ważne orzeczenie o niepełnosprawności albo o stopniu niepełnosprawności wydane przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności lub orzeczenie równoważne.

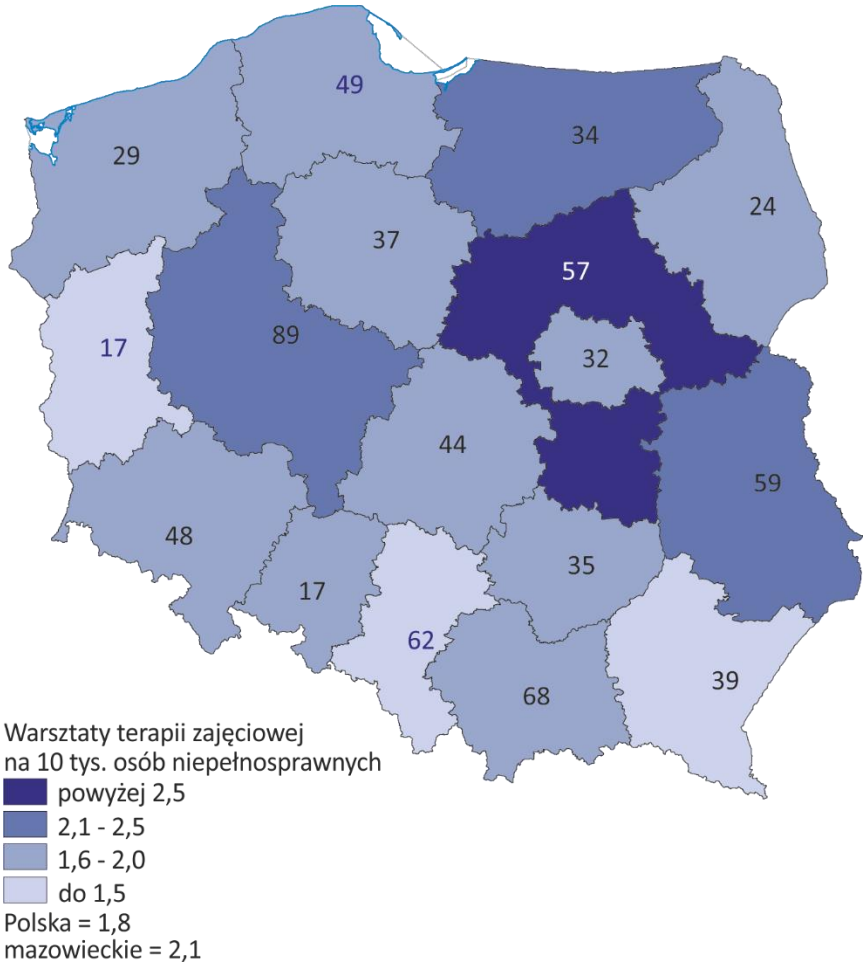
Działalność reintegracyjna ZAZ zgodnie z ustawą[4] kierowana jest do osób, które posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, u których stwierdzono autyzm, upośledzenie umysłowe lub chorobę psychiczną. Na koniec 2025 r. liczba reintegrowanych zatrudnionych w ZAZ wynosiła 8,2 tys. osób, tj. o około 0,6 tys. (8,7%) więcej niż w 2024 r. Udział zatrudnionych osób ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności w ogólnej liczbie zatrudnionych wyniósł 76,6%. Przeciętnie w jednym ZAZ w celach reintegracyjnych zatrudniano w 2025 r. 54 pracowników z niepełnosprawnością. Było to więcej w porównaniu do średnio 52 pracowników zatrudnionych w 2024 r.

Warsztaty terapii zajęciowej

W 2025 r. aktywnych było 740 WTZ. Z ich usług skorzystało w ciągu roku 29,8 tys. osób z niepełnosprawnością.

Na koniec 2025 r. aktywną działalność prowadziło 740 warsztatów terapii zajęciowej. Liczba WTZ w porównaniu z 2024 r. wzrosła o 5 jednostek. WTZ najczęściej prowadzone były przez organizacje pozarządowe (602 jednostki, tj. 81,3%). Kolejne 124 WTZ (16,8%) działały z ramienia jednostek samorządu terytorialnego i instytucji im podległych, a 14 jednostek (1,9%) prowadziły spółdzielnie socjalne oraz pozostałe podmioty.

Mapa 5. Warsztaty terapii zajęciowej według województw i regionów w 2025 r.

W 2025 r. najwięcej warsztatów terapii zajęciowej miało swoje siedziby w województwach wielkopolskim i mazowieckim (po 89 jednostek, tj. 12,0%). W porównaniu do 2024 r. odnotowano niewielkie zmiany wśród województw. W kilku województwach, czyli w mazowieckim, łódzkim, świętokrzyskim i podkarpackim przybyło po 1 warsztacie, a w śląskim - 2. Jednocześnie w województwie warmińsko-mazurskim liczba warsztatów terapii zajęciowej zmniejszyła się o 1. Najwyższe nasycenie placówkami WTZ odnotowano w województwie lubelskim – 2,5 jednostki na 10 tys. osób z niepełnosprawnościami oraz w wielkopolskim i warmińsko-mazurskim po 2,2 jednostki. Jednocześnie przeciętnie w kraju jest to 1,8 jednostki.

[4] Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W 2025 r. z zajęć w warsztatach terapii zajęciowej skorzystało 29,8 tys. osób z orzeczoną niepełnosprawnością, o około 0,5 tys. więcej niż rok wcześniej. Przeciętnie w zajęciach w jednym WTZ uczestniczyło 40 osób (analogicznie jak w roku poprzednim).

Porównując średnią liczbę uczestników, najwyższy wskaźnik odnotowały województwa: podkarpackie i śląskie (po 51 osób) oraz świętokrzyskie (50 osób). Najmniejszymi wartościami, podobnie jak w latach wcześniejszych, charakteryzowały się województwa pomorskie i opolskie (odpowiednio 33 i 31 osób).

Łączny koszt prowadzenia warsztatów terapii zajęciowej wyniósł w 2025 r. około 1,2 mld zł. Zdecydowaną większość wydatków pokrywały środki pochodzące z PFRON (88,5%). Przeciętny koszt utrzymania jednego WTZ wyniósł 1,6 mln zł rocznie.

Wyjaśnienia metodologiczne

Prezentowane dane statystyczne obejmują wyłącznie WTZ i ZAZ prowadzące aktywną działalność według stanu na 31.12.2025 r. oraz CIS i KIS, które w 2025 r. w sprawozdaniu wykazały uczestników zajęć.

Informacja sygnalna została opracowana na podstawie danych pochodzących ze źródeł administracyjnych pozyskanych w ramach Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej na rok 2025:

- z systemów informacyjnych urzędów wojewódzkich dotyczących CIS, KIS oraz ZAZ (w zakresie rejestrów i ewidencji placówek);
- z systemów informacyjnych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (w zakresie działalności CIS oraz KIS);
- z systemów informacyjnych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (w zakresie działalności WTZ oraz ZAZ).

W przypadku cytowania tej publikacji prosimy o podanie jej tytułu oraz wskazanie Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) jako autora. W sytuacji publikowania własnych obliczeń wykonanych na podstawie danych z tej publikacji, należy dodać zapis: Opracowanie własne na podstawie danych z publikacji GUS pt. „Centra integracji społecznej, kluby integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej, warsztaty terapii zajęciowej w 2025 r.”.

Opracowanie merytoryczne:
Departament Badań Społecznych GUS
Dyrektor dr hab. Izabela Grabowska
Tel: 880 149 561

Opracowanie danych:
Urząd Statystyczny w Krakowie
Dyrektor Agnieszka Szlubowska
Tel: 12 420 40 50

Rozpowszechnianie:
Wydział Prasowy

Tel. komórkowy: 695 255 032

Tel. stacjonarne: 22 608 38 04
22 608 30 09
22 449 41 45

e-mail: obslugaprasowa@stat.gov.pl

www.stat.gov.pl

@GUS_STAT

@GlownyUrzadStatystyczny

gus_stat

glownyurzadstatystycznygus

glownyurzadstatystyczny

Powiązane opracowania

Organizacje pozarządowe w 2024 r.

Współpraca podmiotów ekonomii społecznej w 2023 roku

Zarządzanie i działalność integracyjna podmiotów ekonomii społecznej w 2023 roku

Osoby niepełnosprawne w 2025 roku

Pomoc społeczna i opieka nad dzieckiem i rodziną w 2025 r.

Temat dostępny w bazach danych

Bank Danych Lokalnych Gospodarka społeczna

Bank Danych Lokalnych Ochrona zdrowia, opieka społeczna i świadczenia na rzecz rodziny

Dziedzinowe Bazy Wiedzy Gospodarka społeczna